

**John
Gray**

**MARSO IR
VENEROS
PASIMATYMAI**

**KAIP UŽMEGZTI TVIRTĄ
MEILĖS RYŠĮ**

Alma littera

Ižanga

Dar ne taip seniai priešsantuokiniai siekiai buvo kitokie. Vyrai ir moterys ieškodavo partnerių, galinčių patenkinti esmines saugumo ir išgyvenimo reikmes. Moterys ieškodavo stiprių vyrų, galinčių deramai aprūpinti šeimą; vyrai ieškodavo motiniškų moterų – šeimos židinio sergėtojų. Tačiau piršlybų eiga, nekitusi tūkstantmečius, ėmė ir pasikeitė.

Naujoji pasimatymų paskirtis – susirasti partnerį, kuris ne tik padėtų patenkinti fizinius išgyvenimo bei saugumo poreikius, bet dar ir atitiktų mūsų jausmų, proto bei dvasios reikalavimus. Šiais laikais iš tarpusavio santykių tikimės daugiau. Milijonai viso pasaulio vyrų ir moterų ieško sielos draugo, su kuriuo patirtų neblėstančią meilę, laimę ir romantiką.

Jau nepakanka paprasčiausiai rasti žmogų, kuris sutiktų tuoktis; norime partnerio, kuris, pažindamas mus vis geriau, vis karščiau mylėtų; norime kartu gyventi ilgai ir laimingai. Kad rastume ir atpažintume žmogų, galintį patenkinti naujuosius, išaugusius artumo, malonaus bendravimo bei karštos meilės poreikius, turime išsiugdyti šiuolaikiškus viliojimo įgūdžius.

Net jeigu jums pasiseks sutikti sielos porą, neturėdami deramų įgūdžių, galite jo / jos neatpažinti ir nesusituokti. Prieš aštuoniolika metų man nusišypsojo sėkmė: sutikau savo sielos draugę, bet nesugebėjau tuo pasinaudoti. Vaikščiojau į pasimatymus su Bone

maždaug pusantrų metų. Nors labai mylėjome vienas kitą, bet ne-susituokėme.

Išsiskyrėme ir patraukėme kiekvienas savo keliu. Po ketverių metų vėl susitikome. Kadangi šį kartą bendravome kitaip – galų gale susituokėme ir laimingai gyvename. Sudarėme meilei palankias sąlygas ir mūsų širdys atsivėrė. Patyrėme „sielų meilę“, kuri „liepsnoja nepaisant nieko“. Atradome tą *besąlygišką* meilę tik todėl, kad sudarėme tinkamas meilei augti *sąlygas*.

Susitikinėdami pirmąjį kartą ilgainiui supratome: mylime vienas kitą, bet ne tiek, kad norėtume tuoktis. Tuomet dar mums trūko to vidinio žinojimo, kuris ateina tada, kai patenkinamos tam tikros sąlygos. Nevykusiai vertindami savo pasimatymus ir tarpusavio santykius, klaidingai nusprendėme vienas kitam esą netinkami.

Susitikinėdami antrąjį kartą, naujai žvelgdami į vyrų ir moterų skirtybes, mes sutvirtinome tarpusavio ryšius. Augant abipusei meilei, atsivėrė mūsų širdys. Kaip tik tada pajutome, jog galime mylėti vienas kitą besąlygiškai. Tapome sielos draugais. Nebeabejodamas tuo, aš pasipiršau, o Bonė sutiko būti mano žmona.

Kaip konsultantas bendravimo klausimais, ėmiau dalytis naujomis žiniomis su konsultacijų bei seminarų dalyviais. Netrukus rezultatai pranoko lūkesčius. Naujai žvelgdamos į vyrų ir moterų mąstysenos bei jausenos skirtybes, poros išmoko tobulinti tarpusavio santykius, ir partnerių bendravimas pasidarė malonus, teikiantis pasitenkinimą. Vėl sužibusi viltis pažadino giliai širdyje slypėjusią meilę, sušvelnino ir nugramzdino užmarštin senas nuoskaudas, gal slėgusias partnerių širdis, ir vėl įžiebė romantikos bei aistros ugnį.

Paskatintas šių praktinių laimėjimų tiek savo, tiek klientų bei paskaitų klausytojų šeiminiame gyvenime, aš ėmiausi rašyti knygą „Vyrai kilę iš Marso, moterys – iš Veneros“; šiuo metu įvairiose pasaulio šalyse parduota daugiau nei dešimt milijonų jos egzemplio-

rių. Itin gerai perkama knyga, išversta į daugiau kaip keturiasdešimt kalbų, padėjo daugybei viso pasaulio vyrų ir moterų.

Mano raštinė kasdien sulaukia daugiau nei trijų šimtų skambučių bei laiškų nuo žmonių, kuriems nepaprastai padėjo tiek knyga, tiek pratybos. Neminant paskaitų, kurias kas mėnesį skaitau aš pats, visame pasaulyje organizuojami „Marso ir Veneros“ seminarai, vadovaujami „Marso ir Veneros“ specialistų. Šios paprastos žinios padėjo daugybei porų, tačiau vienišiams vis dar kažko trūko.

Tiek vienišiams žmonėms, tiek poroms nuolat kyla klausimų, į kuriuos tiesiogiai neatsakoma arba kurie nenagrinėjami knygoje „Vyrų kišė iš Marso, moterys – iš Veneros“. Per pastaruosius dvylika metų, ieškant praktinių atsakymų į tokius klausimus, išsirutuliojo knygos „Marso ir Veneros pasimatymai“ sumanymas, pradmenys ir sąvokos. Ši knyga skirta būtent viengungiams ir dar nesusituokusioms poroms, kurioms rūpi atrasti tikrą, ilgalaikę meilę.

Šis praktinis vadovas labai padės sutuoktinių poroms, norintiems vėl įžiebtį priešvedybinę romantiką. Peržvelgdamos bei praktiškai pritaikydamos sudedamąsias nuostabiausių pasimatymų dalis, poros galės dar kartą pasidžiaugti aistra ir romantika, kuria mėgavosi kadaise. Partneriai ne tik atgaivins aistros ugnį, bet ir išmoks neleisti jai išblėsti.

Knygoje „Marso ir Veneros pasimatymai“ išdėstytos mintys yra atsakymas į klausimus, dažniausiai kamuojančius tiek viengungius, tiek susitikinėjančias poras, nes labai dažnai klystame, vertindami pasimatymų partnerių veiksmus ir poelgius. Jeigu deramai suprasime mąstymo bei jausmų skirtybes, pasimatymai taps džiaugsmo, jaukumo, malonumo ir pasitenkinimo šaltiniu, užuot bauginę nevilnities, atstumties, nerimo ir sumaišties pavojais.

Pakeitus požiūrį, ims sklaidytis nesusipratimų debesys, temdantys pasimatymus. Skaitydami knygą „Marso ir Veneros pasimatymai“ ir pajutę pirmuosius praktinius pasikeitusio požiūrio privalumus, jūs pa-

mažu įsitikinsite, kad jau žinote kur kas daugiau, negu manėte. Atradus kelis trūkštamus mozaikos gabalėlius, visa iškart stos į savo vietas.

Naujas požiūris suteiks paskatų, įgūdžių ir pasitikėjimo ieškant tinkamiausio partnerio, tad ir pats priešsantuokinis periodas pasidarys kur kas malonesnis. Skaitant šią knygą paaiškės, kokie jausmai slypi jūsų sielos gelmėse. Racionaliai įvertinę visas nemaloniausias pasimatymų akimirkas, sudarysite aiškų sėkmingų veiksmų planą.

Jokia knyga nepasakys, ar kuris nors asmuo jums tinka, tačiau knyga gali nurodyti tinkamą paieškų kryptį ir padėti sudaryti sąlygas, kuriomis daug kas paaiškėja. Kai pritaikysite „Marso ir Veneros pasimatymų“ siūlymus bei patarimus praktiškai – būsite pasirengę susitikti ir atpažinti savo sielos porą.

Šioje knygoje yra daug patarimų, tačiau jie negali tikti visiems. Tai tik patarimai. Knyga pirmiausia suteiks jums žinių, kurios padės įvertinti tam tikras aplinkybes ir pasirinkti tinkamiausius jums sprendimus.

Čia, kaip ir kitose mano knygoje, rasite daug apibendrinimų, nusakančių vyrus ir moteris. Tai nereiškia, jog visi vyrai vienoki, o visos moterys – kitokios. Tai tiesiog reiškia, kad yra daug būtent šitokių vyrų ir daug būtent šitokių moterų. Jeigu apibendrinimai ne labai jums tinka, nepradėkite baimintis, kad esate kažkokie ne tokie. Susitikę žmogų, kurio elgsena nepanaši į jūsiškę, atsiverskite savąjį knygos egzempliorių ir pasinaudokite juo kaip vadovu, kuris padės susigaudyti.

Galbūt kai kas nenorės prisipažinti skaitęs šią knygą. Juk ji iš tiesų moko įgyti priešingos lyties palankumą. Vis dėlto verčiau pasakykite partneriui, kad ją skaitėte. Jei abu pritartumėt daugumai teiginių bei vertinimų, nuo pat pradžių pajustumėte didesnę pasitikėjimą vienas kitu.

Aptarinėdami knygos idėjas puikiai perprasite kitą asmenį. Tai jau pavyko daugeliui susitikinėjančių porų. Įvairiais priešsantuoki-

niais etapais skaityti „Marso ir Veneros pasimatymus“ drauge būtų net naudingiau.

Kartais nelengva atskleisti partneriui savo norus ir reikmes. Jeigu šioje knygoje rašoma maždaug tai, ko norite jūs, galite pasinaudoti jos patarimais. Vienas didžiausių jų privalumų – jie išdėstyti paprasčia, abiem lytims priimtina kalba. Išmoksite neužminti vienas kitam ant nuospaudų, šnekėdamiesi apie marsiečių ir veneriečių skirtybes.

Jeigu šioje knygoje pateikti apibūdinimai jums tinka, tačiau visiškai netinka galimam partneriui, – veikiausiai tai aiškus ženklas, kad tas asmuo jums netinka. Tačiau taip būna ne visada. Kam nors gali paprasčiausiai nepatikti manasis rašymo apie pasimatymus, meilę ir bendravimą stilius. Net jeigu partneris arba partnerė tiesiog nemėgsta skaityti knygų apie tarpusavio santykius – tai dar nereiškia, kad jis / ji jums netinka.

Tikrasis išbandymas – žengti iš vieno etapo į kitą ir tikrinti, ar pavyks suderinti poreikius. Gal antroji pusė ir neskaitys šios knygos, tada bent jūs ją skaitydami pajėgsite atskleisti geriausius jo / jos bruožus. Tada suprasite, ar jums reikia būtent šito asmens.

Moterys labai dažnai daro vieną klaidą: norėdamos pakeisti vyrų elgseną, cituoja autoritetus. Net jeigu vyrui ir patinka mano knygos, vis vien patarčiau jų jam necituoti. Mat vyrai palankiau vertina reikalavimą pasikeisti, jei toks prašymas yra asmenišką, pagrįstą tuo, kas atrodo tinkama jums pačiai, o ne tuo, kas nurodinėjama knygoje.

Metų metus moterys manęs klausinėja, kaip priversti vyrus perskaityti knygą „Vyrų kilę iš Marso, moterys – iš Veneros“. Atsakymas toks pat, kaip ir šios knygos atveju. Moteris turėtų pasiteirauti, ką vyras mano apie vieną ar kitą mintį, nusakančią vyrus. Prašydamas perskaityti skirsnį ir atsakyti į klausimus, moteris neteigia, kad vyrui tai būtina, – ji kaip tik parodo, kad šiuos dalykus jis išmano geriau ir kad jo žinios galėtų jai padėti. Vyrų labai mėgsta būti žino-

vais, tad mielai padės. Skaitinėjant tekstą vyrui gali pasirodyti, jog knyga labai įdomi ir naudinga net jam pačiam. Galiausiai, jei jau jis marsietis, tai iš kur jam pasisemti žinių apie venerietes?

Kai „Vyrų kilę iš Marso, moterys – iš Veneros“ buvo išleista pirmą kartą, knygą pirkto daugiausia moterys. Ši tendencija visiškai pasikeitė, kai apie knygą išgirdo daugiau vyrų. Dabar šią knygą, ketverius metus išsilaikiusią tarp perkamiausių, vyrai perka ne rečiau už moteris. Vyrams taip pat rūpi pagerinti santykius; jiems paprasčiausiai reikėjo įsitikinti, jog ši knyga nėra „antivyriška“.

Be to, galite paprašyti vyrą perskaityti šią knygą dėl jūsų. Neturėtumėte sakyti, kad jam tai būtina; pasakykite, jog labai norėtumėte aptarti knygą su juo, jog tai jums praverstų. Tinkamai paprašyti, dauguma vyrų mielai ją perskaito. Kai kurie vyrai apskritai neskaito. Tokiam reikėtų paskolinti garsinį egzempliorių arba pramogos dėlei drauge peržiūrėti vaizdo įrašus. Šiais patarimais gali pasinaudoti ir vyrai, norintys, kad knygą perskaitytų moteris.

Kai skaitysite „Marso ir Veneros pasimatymus“, jūsų galvoje kartkartėmis „įsižiiebs lemputės“. Dalykai, visada atrode nereikšmingi, staiga įgis prasmę. Kai toji nauja šviesa ryškiai nutvieks praeities klaidas, jums nebereikės jų kartoti. Šitaip pasikeitus, nebus sunku rasti, sutikti sielos porą. Įgyta nuovoka padės atsikratyti senųjų įpročių ir leis užmegzti trokštamus santykius. Labai greitai įsitikinsite, kad iš tiesų gebate rasti sau tinkamą asmenį.

Man labai malonu pristatyti knygą „Marso ir Veneros pasimatymai“. Ji apvainikuota dvylikos metų pagalba žmonėms, panašiams į jus – norintiems pagerinti santykius su priešinga lytimi. Nuodugniai perpratę ir atlikę kiekvieno iš penkių priešsantuokinių etapų užduotis, jūs atrasite tikrą ir neblėstančią meilę.

1997 metų balandžio 4 diena
Mil Velis, Kalifornijos valstija

10

S K Y R I U S

VYRAI PANAŠŪS Į LITUOKLIUS, MOTERYS – Į ORKAITES

Kai marsiečiai ir venerietės bendrauja nesuprasdami, kad yra kilę iš skirtingų planetų, moterims labai lengva klaidingai įvertinti vyrų elgseną ir nugrimzti į nuolatinę nuoskaudą bei neviltį. Dažnai vyras staiga susižavi kokios nors moters kūnu, o paskui taip pat greitai ataušta. Jis – tarsi lituoklis, kurį galima labai greitai įkaitinti, o paskui akimirksniu išjungti. Nesunku suklysti vertinant šį marsiečių polinkį, nes moterys nepanašios į lituoklius. Jos panašios į orkaites – lėtai įkaista ir lėtai ataušta.

Vyro fizinė trauka suliepsnoja žaibiškai, o moteriai tam reikia daugiau laiko.

Moteris įsivaizduoja, kad jei ji traukia vyrą fiziškai, tai jam rūpi ir artimiau bendrauti su ja. Ji painioja jo dėmesį ir geismą su prieraišumu ir meile. Kai tokia „meilė“ pasirodo trumpalaikė, o partneris netrukus nusigręžia, moteris gali iškart nusivilti ir imti be reikalo nepasitikėti visais vyrais. Jeigu ji nesupras, kaip skirtingai mąsto bei jaučia vyrai ir moterys, – gali pasidaryti atšiauri, taigi sumažinti savo galimybes rasti tinkamiausią partnerį. Daugybei moterų, sto-

kojančių šio lemiamo supratimo, pasimatymai suteikia labai nemalonių ir atgrasių įspūdžių.

**Paprastai moterys vyrų susidomėjimą painioja su
ketinimu užmegzti ilgalaikius santykius.**

Be abejo, kai vyras dėmesingas kuriai nors moteriai, jam gali rūpėti ir ilgalaikė pažintis, bet gana dažnai jis ne toks išrankus. Tam tikra prasme vyras, susižavėjęs kuria nors moterimi, paprasčiausiai grožisi tuo, ką mato, nori ją paliesti. Tuomet jo elgsena ir pasidaro tokia, kokią dauguma moterų klaidingai palaiko aiškiu noro užmegzti rimtesnius santykius ženklu bei požymiu.

VYRIŠKOS AISTROS

Vyrą gali apimti galingas, aistringas troškimas būti su viena kuria moterimi, nors jis net nepagalvoja apie jos esybę. Vėliau, kai partneriai susipažįsta artimiau, kartais paaiškėja, kad ji jam net nepatinka, kad visai nesinori pažinti jos geriau. Tačiau, žiūrėdamas į moterį, vyras jaučia galingus kūniškus virpesius ir yra pasirengęs padaryti beveik viską, kad tik gautų progą pabūti su ja, padaryti jai įspūdį, suteikti jai malonumą. Vis geriau pažįstant moterį, susidomėjimas ir trauka gali kaipmat išgaruoti.

Tokie dalykai paprastai vadinami „Ryto-Po-To sindromu“. Vieną dieną ji visokeriopai žavinga ir spindulinga; kitą dieną – pasižiūrėjus atidžiau – paaiškėja, kad jos kojų nykščiai per dideli. Kai tik vyras pažįsta moterį, jo aistra ištirpsta, jis atranda joje kokių nors kliaučių arba supranta, kad ji jam netinka, – ir nuskuba toliau. Vyras net nenumano, kad partnerė tikėjosi, jog jiedu susituoks. Bet kuris jo planetos gyventojas suprastų, jog tai tik kūniškas potraukis, tačiau

venerietės lengvai suklysta – pagalvoja, kad partnerio ketinimai kur kas rimtesni.

MOTERIŠKOS AISTROS

Vertinant galingą kūnišką vyro aistrą, susidomėjimą ir dėmesingumą, lengva suklysti, nes moterys eina pažinties link iš kito galo. Moterį pirmiausia patraukia koks nors vyro asmenybės bruožas, o ne šiaip jo kūnas. Pirmiausia moteriai rūpi pažinti vyrą, paskui ji pajunta palankumą, ir tik vėliau ją apima stiprus kūniškas geismas, troškimas. Kuo labiau koks nors vyriškis traukia moterį protine bei jausmine prasme, tuo galingesni kūniški virpesiai pradeda ją apimti. Kadangi pati jaučia šitaip, tai klaidingai nutaria, jog vyras, kurį ji traukia kūniškai, turėtų jausti irgi protinę bei jausminę trauką.

Moterims nelengva suprasti, kaip vyrai gali būti tokie keisti, bet jie tokie. Marse pirmiausia pastebimi kūniški privalumai. Kuo patrauklesnė fiziškai kuri nors moteris, tuo mažiau vyras linkęs galvoti ar svarstyti. Jis savaime ima elgtis taip, tarsi ta moteris būtų nuostabiausia pasaulyje, o ji tuo patiki. Partnerį tiesiog apima to mirksnio trauka. Partnerė nežino štai ko: kitą dieną lygiai tokie pat jausmai gali jį patraukti prie kitos moters. Taigi nesuprasdamos tarpusavio skirtumų, moterys pamano, kad vyrai arba apgavikai, arba paprasčiausi plevėsos.

DĖL KO LABAI PATRAUKLIOS MOTERYS TAIP PIKTINASI

Kuo fiziškai patrauklesnė kuri nors moteris, tuo dažniau ją papiktina vyrai. Ją nuolat persekioja vyrai, kurių ketinimai nerimti. Nors vyrų dėmesingumas glosto moterišką savimeilę, bet po keleto nusivylimų

jis gali tapti dar ir nepasitenkinimo priežastimi. Štai kas kelia neviltį moterims, kurios pernelyg greitai pasiekia lytinį artumą.

Džil skundžiasi:

– Nepatikėtumėt, su kokiais vyrais bendrauju. Iš pradžių jie tokie žavingi, rūpestingi, o paskui paprasčiausiai dingsta, ir daugiau iš jų nebeišgirsi nė žodelio.

Džeinė sako:

– Negaliu kliautis vyrais. Jie tokie savanaudžiai. Apsimeta esą labai susidomėję, o kai gauna, ko norėję, – pradingsta.

Karina pasakoja:

– Man net nebesinori vaikščioti į pasimatymus. Kai vyras labai jau paslaugus, aš jaučiuosi privalanti duoti jam tai, ko jis nori, o tada nebegaunu nieko. Verčiau negauti nieko ir būti vienai, negu ką nors atidavus nieko negauti.

Karolina abejoja pati savimi:

– Nežinau nė ko griebtis, bet vos tik koks nors vyriškis geriau mane pažįsta – aš jam nebeatinku. Nemanau, kad koks vyras galėtų mane pamilti.

Nensė svarsto:

– Kodėl taip yra: visi vyrai, kuriuos susitinku, yra tikri menkystos? Iš pradžių prikimba neatplėšiamai, o kitą rytą pamatai, kad jie tenori pabėgti kuo toliau. Paskambinau vienam vyrui kitą rytą, o tas paklausė, kas atsitiko! Neįsivaizduoju, kaip galima taip kalbėti.

Ivetė klausia:

– Kodėl aš patinku vyrams, kurie nori tik vieno dalyko? Iš pradžių jie visada be galo malonūs, o paskui, kai gauna, ko norėję, – net nepaskambina.

Šitos moterys turi teisę piktintis. Jos netinkamai pasielgė vyrų viliojamos, o paskui pasijuto apviltos ir išduotos. Tasai staigus atšalimas joms pasirodė panašus į apgavystę. Tos moterys štai ko nesuvokia: jos pačios taip pat iš dalies kaltos. Kiekvienu atveju partnerė klaidingai įvertino penkis priešsantuokinius etapus.

Norėdama išvengti tokių nesusipratimų, moteris turi suprasti, dėl ko ji atrodo vyrui nepaprasta. Tada ji mokės elgtis taip, kaip dera kiekviename priešsantuokiniame etape. Klaidingai vertindama signalus, ji pamano esanti ketvirtajame etape, nors partneris, kiek tai priklausu nuo jo, vis dar tebėra pirmajame etape.

KUO NEPAKARTOJAMA MOTERIS

Kiekviena moteris savaip nepakartojama, tačiau kiekvieno vyro akyse išskirtinumą moteriai suteikia nepakartojami virpesiai, kuriuos ji jame sužadina. Tų virpesių padirbti neįmanoma. Jie arba yra, arba jų nėra. Obuolio sėklėlė – tai obuolio sėklėlė. Iš jos tegali išaugti tik obelis, niekas daugiau. Vienintelis dalykas, kurį galime padaryti, – tai stengtis atpažinti daigą ir suteikti jam galimybę augti. Per gausiai laistydami, supūdysime šaknis, nepakankamai – išdžiovinsime. Mūsų elgesys su partneriu gali arba sukliudyti, arba padėti patrauklumui augti.

**Mes negalime dirbtinai sukelti virpesių, bet galime juos
arba nuslopinti, arba sustiprinti.**

Moteris pajunta atrodanti kuriam nors vyrui ypatinga pirmiausia tada, kai jis geidžia jos fiziškai. Moteris privalo įsidėmėti, jog nėra tokia jau nepakartojama, nes kūniškai traukti vyrą gali daugybė moterų. Tai gera pradžia, tačiau ji nebūtinai žada kažką rimtesnio. Tą akimirką partnerė gali atrodyti partneriui vienintelė, išsvajotoji. Tokiu atveju vyras dažnai galvoja ir elgiasi taip, tarsi mylėtų pačią moterį, bet tiesą parodo vien laikas, suteikiantis galimybę ją pažinti.

Moteris ima atrodyti vyrui ypatingesnė tada, kai jis suvokia, jog ne tik fiziškai geidžia partnerės, bet dar ir vertina ją. Yra daugybė

moterų, galinčių traukti vyrą kūniškai, tačiau kur kas mažiau tokių, su kuriomis galima dar ir draugauti. Dar brangesnė moteris pasidaro tada, kai vyras suvokia, jog jo protą traukia tos moters esybė. Tėra labai nedaug moterų, galinčių sužadinti visų trijų lygmenų virpesius.

Dar nepaprastesnė moteris pasidaro tada, kai vyras įsitikina, jog ji netobula, bet vis vien verta meilės. Net sunkiomis bendravimo akimirkomis, negaudamas iš partnerės to, ko jam reikia, partneris vis dar įstengia matyti geruosius jos bruožus ir mylėti ją. Taip besąlygiškai mylima moteris pasidaro nepakartojama. Tuomet šios mažos nepakartojamos grupelės viduje jo siela pasirenka porą visam gyvenimui. Kaip tik tada moteris vyrui užvis brangiausia.

KUO NEPAKARTOJAMAS VYRAS

Vyro išskirtinumas moters akyse auga atvirkštine tvarka. Iš pradžių juo susidomi jos protas. Vertindama kurį nors partnerio asmens bruožą ir tai, kaip tas vyras tvarko savo gyvenimą, partnerė pajunta tam tikrus virpesius. Tai didžiausia vyrų grupė, iš kurios renkamasi toliau. Vėliau moteris pamato, kad kai kurie vyrai ypatingesni. Ji pradeda jausti emocinius virpesius; pradeda prisirišti prie kurio nors vyro, branginti jį dar ir kaip draugą.

Nors sužadinti protinius moters virpesius gali daugybė vyrų, kur kas mažiau vyrų tampa jausminių virpesių priežastimi. Tuomet moteris gali suvokti jaučianti ir kūnišką trauką. Kartais tai paaiškėja pamažu, o kartais – netikėtai. Gana dažnai taip atsitinka tada, kai vyras pabučiuoja moterį. Tas vienintelis kuklus palankumo ženklas gali staiga aiškiai parodyti jai, jog šis vyras nepanašus į kitus. Drovus vyriškis, atidėliojantis pirmąjį bučinį, gali nutolinti tą metą, kai partnerė pajus kūniškus virpesius, arba net sunaikinti jų atsiradimo galimybę.

**Kartais būtent vyro bučiny sužadina moters kūniškos
traukos jausmą.**

Daugelis tradicinių vyro ir moters pasimatymo ritualų iš tikrųjų tėra vien galimybės, padedančios moteriai susigaudyti, ką ji jaučia kokiam nors vyrui. Kai vyras negaili kuklių paslaugų, pavyzdžiui, atidaro moteriai duris, sako komplimentus, kviečia pasivaikščioti, suplanuoja pasimatymą arba kad ir pabučiuoja ją atsisveikindamas, – tai leidžia laipsniškai patirti skirtingų lygmenų virpesius.

KAI MOTERIS TRAUKIA NETINKAMI VYRAI

Kartais moteris susitinka vyrą ir staiga pajunta visų keturių lygmenų virpesius, o ypač – tiesioginę fizinę aistrą. Tai aiškus ženklas, jog šią moterį traukia ne pats vyras, o moters susikurtas vyro įvaizdis. Kai nuolat atsitinka būtent šitaip, moteriai reikia mokytis vertinti vyrus išrankiau. Pajutusi stiprią kūnišką trauką, ji neturėtų tuojau pat nuspręsti, kad šis vyras – tinkamiausias partneris. Nors ir yra tikimybė, kad jis galėtų jai tikti, nes ji žaibiškai įkaito, tai aiškiai rodo, kad moteris dar nepažįsta vyro. Ją traukia iliuzija, pačios susigalvotas asmuo.

Jeigu kokią nors moterį jau nebe pirmą kartą patraukia netinkami vyrukai, tuomet, įėjusi į patalpą, kurioje yra trisdešimt vyrų, ir pajutusi, kad vienas jų įžiebė joje ugnį, ji turėtų sprukti kuo toliau. Jeigu vis dėlto nuspręs užmegzti ryšius su tuo vyru – tai turėtų pasistengti gerai jį perprasti dar prieš suartėdama.

Jeigu moteris įeina į patalpą, kurioje yra trisdešimt vyrų, ir vienas jų įžiebia joje ugnį – ji turėtų sprukti kuo toliau.

Šis reiškinys padeda paaiškinti, kodėl konsultantai dažnai girdi tokius vienišų moterų žodžius:

– Vos tik pajuntu kokiam nors vyrui meilę iš pirmo žvilgsnio, paaiškėja, kad jis man netinka. Kodėl aš amžinai pasirenku netinkamus partnerius?

Tokioms moterims praverstų išmėginti santykius su kuriuo nors vyriškiu, kuris neuždega jų žaibiškai, pažiūrėti, ar ilgainiui neišaugs aistra. Keturiasdešimt šešerių metų amžiaus verslininkė Ketrina nustebo tai išgirdusi. Visą gyvenimą ji atstumdavo vyrus, kurie neuždegdavo jos iš karto. Ketrinos siekė daugybė vyriškių, bet jeigu ji pačioje pažinties pradžioje nepajusdavo kūniškos traukos – jie jai neberūpėdavo. Šis paaiškinimas padėjo Ketrinai suprasti, kodėl ji nerado sielos draugo.

KAI MOTERIS ATVERIA ŠIRDĮ

Kai moteris ima jausti trijų lygmenų – protinius, jausminius, o pagaliau ir kūniškus – virpesius, jos širdis pradeda atsiverti partneriui. Ji pajunta ketvirto lygmens – dvasinius – virpesius. Dabar ji jau įstengia suvokti, kiek meilės gali duoti šiam vyrui. Ketvirtajame priešsantuokiniame etape abu suartėja, o ji vis dar myli jį besąlygiškai; partneris pasidaro net dar brangesnis. Visų keturių lygmenų virpesiai stiprėja kartu, pagaliau moters širdis atsiveria visiškai, ir ji geba suvokti, jog šis vyras ir yra jai skirtasis.

Vyras neturėtų nusivilti, jeigu moteris nenori tuoju pat suartėti kūniškai. Vyrams nederėtų užmiršti, kad moterys panašios į orkaites – įkaista ne iš karto. Jeigu iš pradžių partneriui norisi tik draugauti – tai nereiškia, kad partnerio padėtis beviltiška. Gana dažnai moterys, kurios rado savo sielos draugus, sako, jog iš pradžių pora paprasčiausiai bičiuliavosi, o romantika atėjo vėliau. Jų vyrai pabrėžia, kad patys beveik visada jautė kūniškos traukos užuomazgą.

VYRAI PIRMIAUSIA PAJUNTA KŪNIŠKĄ TRAUKĄ

Kai vyras susitinka savo sielos porą, beveik visada jau nuo pat pradžių tvyksteli kažkokia kūniškos traukos kibirkštėlė. Jeigu ne – tai gal vyras paprasčiausiai nesupranta tam tikrų normų nusistatymo reikšmės. Jis paprasčiausiai paklūsta potraukiams ir nesistengia pasidaryti išrankesnis partnerėms. Vyras laikinai praranda gebėjimą jausti kūnišką trauką moteriai, galinčiai tapti jo sielos drauge, jeigu sąmoningai vaikosi ir kitų moterų, nors aiškiai žino, kad jos jam netinka.

Kuo atkakliau vyras vaikosi moteris, kurių negali mylėti, tuo mažiau jis geba jaustis fiziškai traukiamas moters, kurią galėtų mylėti. Iš patirties mokydamasis atsirinkti moteris, kurios jį traukia, vyras vis labiau artėja prie tinkamiausios partnerės.

**Kuo atkakliau vyras vaikosi moteris, kurių negali mylėti,
tuo mažiau jis geba jaustis fiziškai traukiamas moters,
kurią galėtų mylėti.**

Kuo išrankesni daromės asmenims, su kuriais norėtume suartėti, tuo labiau priartėjame prie savo sielos poros. Nors kai kurie žmonės ir pataiko į taikinį iš pirmo ar antro karto, tačiau daugumai tenka įveikti įprastinį bandymų ir klaidų kelią. Nuolat taisydamiesi, pagaliau susitinkame mums skirtą partnerį. Toks tolydžio augantis išrankumas rutuliojasi nuspėjamais etapais. Perpratę visus keturis išrankumo lygmenis, suvoksime, ar daug mums liko iki sielos poros suradimo. Išstirkime šiuos lygmenis išsamiau – pirmiausia vyriškąjį, paskui moteriškąjį atvejį.